

forberedt Sagen, at give hvert enkelt Medlem af Afviklingsudvalget Lejlighed til at skaffe sig gode Betingelser for at danne sig et pers. nligt Skøn, saa gode Betingelser, som tidligere kun et enkelt Medlem af Afviklingsudvalget havde, nemlig det Medlem, der tillige var Medlem af Brændselsnævnet. Det skulde net p være Fordelen ved denne Ordning, at alle Rigsdagsmedlemmer af Afviklingsudvalget kunde faa de samme gode Betingelser i saa Henseende.

Med Hensyn til Bekendtgørelsens almindelige Indhold skal jeg kun bemærke, at den er formet i væsentlig Overensstemmelse med de tidligere Bekendtgørelser. Af Hensyn til Publikum og Skovejerne og af praktiske Grunde er „Statens Brændadministration“ i Bekendtgørelsen fæstnet som en Administrationsgren under Indenrigsministeriet og under Indenrigsministerens Ansvar. I § 17 er der indført en Avancebestemmelse. Dette er noget nyt. Det har nemlig vist sig, at der har fundet Spekulationsopkøb Sted og Misbrug af forskellig Art. Ærede Medlemmer ved, at der ikke altid findes Maksimalpris paa savet og hugget Brænde; derfor er den Bestemmelse indført, at en saadan Avance maa bergrns. I § 23 er Tillægsbetalingen ændret saaledes for Brænde, der ligger mere end 3 Maaneder i Skoven, at den er sat til 10 pCt. af det hestaaende Brændes Værdi. Tidligere var den sat til 50 Øre pr. Bunke eller pr. Rummeter. Jeg har ikke fundet det mærkeligt, at man fra forstkyndig Side har ønsket dette ændret.

Maksimalprisen foreslaas noget forøget. Dette er naturligt og i Overensstemmelse med den Stigning, der har fundet Sted paa forskellige Produktionsomraader. I Bilaget findes der angivet en Række Begrundelser herfor. Som alle ved, er Arbejdslønnen steget siden i Fjor; endvidere er Udgifterne til Kulturerne saavel som Skatter og Afgifter steget endog betydeligt siden i Fjor — der har ogsaa fundet en ny Ejendoms-skyldsætning Sted for Skovenes Vedkommende. Visse herved foranledigede Merudgifter vil naturligt give sig Udslag i noget forøgede Maksimalpriser. Fremdeles er der taget Hensyn til Gavnræspørgsmaalet, som vi tidligere har været inde paa under Forhandlingerne i Tinget, og jeg kan tilføje, at for mig har ogsaa Hensynet til, at der blev Mulighed for at faa Stødbrændeoptagningen stærkere i Gang, været et Moment af Vigtighed. Jeg har forhandlet med de særlig forstkyndige for om muligt at faa øget Arbejdet herpaa i Vinterens Løb.

„Dansk Skovforening“ har foreslaaet Prisen f. Eks. for Klov sat til 30 Kr., medens

de forstkyndige har foreslaaet 25 Kr., og mit Forslag ligger 15 pCt. lavere. Jeg vil gerne sige et Par Ord til Begrundelse heraf. Det har vakt megen Misfornøjelse hos Skovejerne, at det Forslag, jeg her fremsætter, indeholder en saa lav Pris, som det gør. Mit Ræsonement har været følgende: I Fjor foreslog man en Maksimalpris af 18 Kr.; jeg ved ganske vist, at de i den Gang blev betragtet som for lav ikke alene af Skovejerne, men ogsaa af nogle forstkyndige a ssterende; man fastholdt den imidlertid, til sidst ogsaa med de forstkyndiges Tilslutning. Vil man nu gaa 7 Kr. højere op, har jeg ønsket en Redegørelse for, hvorledes dette Beløb fremkommer. En saadan har man ikke ment at kunne give, idet man har sagt: Noget er betinget af, at Prisen i Fjor var for lav, og andet er skønsmæssigt ansat. Under disse Forhold har jeg i det Forslag, jeg har udarbejdet, anlagt følgende Skøn: Lad os tage en lignende Forhøjelse af Prisen som den, der med Billigelse af alle Rigsdagens Partier fandt Sted vedrørende Tørveproduktionen. I Fjor forhandlede vi om, hvad Tørvepriserne skulde være. Der var Uenighed om, hvorvidt vi overhovedet skulde have Maksimalpris eller ej — og det var den store principielle Uenighed —, men bortset derfra forhandlede man i Afviklingsudvalget, hvor jeg gav Møde som Medlem, om, hvorledes Taksterne skulde være. Det viste sig da, at der var ca. 20 pCt.s Forøgelse fra den tidligere Maksimalpris til den, der blev foreslaaet af den daværende Indenrigsminister, Hr. Ove Rode. Man betonedede under Forhandlingen, at man var villig til at gaa højere op, hvis der kunde blive Enighed om en Maksimalpris, og man har ogsaa netop i den allernyeste Tid under Forhandlingen om Brændselsloven i Folkettinget betonet, at hvis man kunde være blevet enig om en lignende Maksimalpris som den, de jyske Tørvefabrikanter gennemførte efter Aftale med Ministeriet, havde der ikke været noget til Hinder for at gennemføre den Pris, og den laa dog ca. 30 pCt. over den senest fastslaaede Maksimalpris. Jeg vil altsaa mene, at naar jeg her har holdt mig indenfor en Ramme af ca. 25 pCt., har det været netop den Ramme, som man i lignende Tilfælde fra alle Partiers Side har fastslaaet, og jeg har fundet, at Skovejerne havde et naturligt Krav paa, at man udnyttede den Ramme, som alle Partier saaledes havde formet med Hensyn til Tørveproduktionen.

Med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget til Rigsdagsbeslutning til Vedtagelse i dette høje Ting, idet jeg kan tilføje, at naar hele Bekendtgørelsen er forelagt, skyldes